

آموزش پرورش توت فرنگی

توت فرنگی از جنس فراگاریا (Fragaria) و گونه رژا (Resea) بوده که امروزه از گونه های شیلنسسیس (Chilensis) و ویرجینیا (Virginia) و هیبرید بین این دو یعنی اناناس (anasae) استفاده زراعی می گردد. عموماً گیاهانی علفی با ساقه های رونده یا استولون هستند. برگها مشتمل بر سه برگچه خشن و کرک دار برنگ سبز تیره بوده که در برخی از ارقام شفاف می باشند. ساختمان گل شامل ۵ گلبرگ سفید که در قسمت تحتانی خود به یک زائده کوچک متصل است، کاسه گل شامل ۵ کاسبرگ سبز رنگ بوده که در قسمت تحتانی تقریباً به یکدیگر جوش خورده می باشند. تعداد کاسبرگها در برخی از ارقام زراعی ممکن است بیش از ۵ عدد باشد. پرچمها به تعداد ۲۰ عدد یا کمی بیشتر یا کمتر است. مادگی به تعداد زیاد و بصورت ماریچی بر روی نهج قرار گرفته است و در مجموع و همراه با نهج فرم نسبتاً کشیده ای را تشکیل می دهد. مادگی از فندقه های جدا از یکدیگر که هر کدام دارای تخمدان با شکل راست و کوتاه می باشد، تشکیل شده است. در هر تخمدان یک تخمک وجود دارد و در واقع بذر به تعداد فندقه ها تولید می شود. گل در واقع دو جنسه بوده و پس از تلقیح، گلبرگها ریزش کرده و نهج گوشتی شکل می گیرد و میوه بمرور زمان آبدار شده و از حالت اسیدی به قندی تبدیل می شود. اگر لقاح ناقص باشد تعداد فندقه ها محدود و چه بسا تقارن میوه حفظ نمی شود.

ارقام توت فرنگی :

ارقام توت فرنگی به گروه ارقام بهاره یعنی بوته هایی که در سال یکبار میوه می دهند و ارقام چهار فصله که در سال بیش از یکبار میوه می دهند، تقسیم می گردند. مهمترین ارقام بهاره عبارتند از گورلا، آلیسو، تیوگو، رد گانتلت، اسیتا، کاتس کیل، فرسنا

ارقام چهار فصله:

این ارقام بسیار قوی الرشد و خزنده بوده و از اواخر اردیبهشت تا اواخر تابستان و گاهی اوایل پاییز میوه می دهند. میوه ها ریز و به تعداد زیادتری در هر بوته تولید می شوند. ارقام چهار فصله مانند: استرا و هومی جنتو

ازدیاد توت فرنگی:

ازدیاد بطریق جنسی و غیر جنسی صورت می گیرد.

الف) ازدیاد جنسی:

ازدیاد توت فرنگی بوسیله بذر مخصوص ارقامی است که طبیعتاً تولید ساقه رونده نمی کنند و یا ارقامی که ساقه های رونده کمی دارند و همچنین جهت تولید ارقام جدید از روش ازدیاد بذری استفاده می شود.

(ب) ازدیاد غیر جنسی:

در ازدیاد غیر جنسی که تقسیم بوته خوانده می شود بوته هایی را که خوب رشد کرده و قوی هستند، پس از خارج کردن از زمین به چند بوته کوچکتر که هر کدام دارای مقداری ریشه می باشند تقسیم کرده و سپس آنها را در محل اصلی نشاء می کنند. در این روش باید از بوته های سالم پایه های مادری استفاده گردد. روش ازدیاد از طریق ساقه های رونده بدین صورت می باشد که پس از ریشه دار شدن ساقه های رونده در تابستان از بوته مادری جدا و در محل سایه نشاء کرده و سپس در فصل پاییز بوته های انتخابی را به زمین اصلی انتقال می دهند.

شرایط خاک و شرایط محیطی رشد توت فرنگی:

توت فرنگی گیاهی است که در خاکهای مختلف تقریباً سازگار است با این وجود، خاکهای عمیق نرم با بافت شنی رسی را ترجیح می دهد. بهترین PH مناسب برای توت فرنگی ۵,۵ تا ۶,۵ می باشد. اگر میزان آهک خاک از حد مجاز بیشتر باشد عارضه کلروز یا زرد شدن برگها بروز خواهد کرد. از لحاظ آب و هوا در شرایط مرطوب و شرایط نسبتاً گرم محصول دهی مناسب خواهد داشت. در شرایط گرم و مرطوب باید آب کافی در اختیار گیاه قرار گیرد و همچنین ارقام مقاوم به سرما انتخاب گردد. در ارتفاع ۴۰۰ تا ۸۰۰ متری از سطح دریا می تواند رشد مناسبی داشته باشد. با توجه به نیمه مقاوم بودن توت فرنگی به سرما، بدون پوشش گاه و کلس می تواند تا ۵- درجه سانتی گراد را تحمل نماید ولی با پوشش ویژه تا ۱۸- درجه سانتی گراد را متحمل است.

منبع: roostanews.ir